

แผนพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว
พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

จัดทำโดย
คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว
ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ แผนพัฒนาสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอยะ และแผนชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) โดยผ่านกระบวนการประชาคมหมู่บ้าน/ตำบล คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาและคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วเรียบร้อยแล้ว และถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นโดยสามารถตอบสนองการพัฒนาทั้งในส่วนของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ที่มีเขตติดต่อกันและประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียง หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรต่างๆ ซึ่งจะเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นส่งผลให้การพัฒนาประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว

มิถุนายน ๒๕๖๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว

๑. ด้านกายภาพ

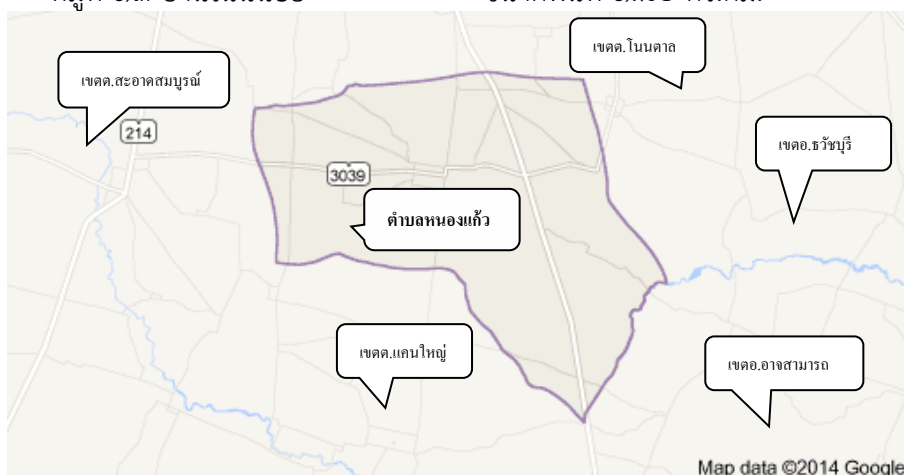
๑.๑ สภาพทั่วไป/ข้อมูลพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ตั้งอยู่ที่บ้านเล้า หมู่ที่ ๔ อยู่ห่างจากอำเภอเมืองร้อยเอ็ด เป็นระยะทาง ๑๔ กิโลเมตร มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลโนนตาล อำเภอเมืองร้อยเอ็ด
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลแคนใหญ่ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลราชธานี อำเภอธวัชบุรี และตำบลบ้านดู่ อำเภออาจสามารถ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลสะอาดสมบูรณ์ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด

ที่ตั้งของหมู่บ้านแบ่งเป็น ๑๓ หมู่บ้าน พื้นที่รวม ๓๒.๕๐๗ ตารางกิโลเมตร

หมู่ที่ ๑ บ้านซัง	ขนาดพื้นที่ ๓.๒๒ ตร.กม.
หมู่ที่ ๒ บ้านหนองแก้ว	ขนาดพื้นที่ ๒.๑๖ ตร.กม.
หมู่ที่ ๓ บ้านเล้า	ขนาดพื้นที่ ๒.๙๙๗ ตร.กม.
หมู่ที่ ๔ บ้านเล้า	ขนาดพื้นที่ ๒.๙๐ ตร.กม.
หมู่ที่ ๕ บ้านดอนก่อ	ขนาดพื้นที่ ๒.๖๐ ตร.กม.
หมู่ที่ ๖ บ้านดุน้อย	ขนาดพื้นที่ ๑.๔๗ ตร.กม.
หมู่ที่ ๗ บ้านหนองผำ	ขนาดพื้นที่ ๒.๑๙ ตร.กม.
หมู่ที่ ๘ บ้านหนองบอน	ขนาดพื้นที่ ๒.๒๘๘ ตร.กม.
หมู่ที่ ๙ บ้านหนองคู	ขนาดพื้นที่ ๒.๒๘๒ ตร.กม.
หมู่ที่ ๑๐ บ้านเหล่าโนนทัน	ขนาดพื้นที่ ๓.๑๖ ตร.กม.
หมู่ที่ ๑๑ บ้านหนองแวง	ขนาดพื้นที่ ๓.๑๖ ตร.กม.
หมู่ที่ ๑๒ บ้านหนองบัวโนน	ขนาดพื้นที่ ๒.๒๐ ตร.กม.
หมู่ที่ ๑๓ บ้านโนนน้อย	ขนาดพื้นที่ ๑.๘๐ ตร.กม.

๑.๒ ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลหนองแก้ว ส่วนใหญ่มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสลับเนิน และดินทรายปน น้ำท่วมถึงฤดูฝน แห้งแล้งในฤดูแล้ง ทางทิศเหนือเป็นที่ราบสูงสลับทางลาดชัน ทิศตะวันออกของตำบลเป็นที่ราบเรียบ ทิศตะวันตกเป็นที่ราบสลับเนิน ลักษณะพื้นที่ที่เป็นป่ามีจำนวนน้อยมีเฉพาะปลายนา และที่สาธารณะเล็กน้อย การใช้ประโยชน์ที่ดินของตำบลหนองแก้วกว่าร้อยละ ๘๙ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา มีการปลูกพืชอื่น ๆ บ้างตามฤดูกาล เช่นยาสูบ และพืชผัก ปลูกกระจายทั่วไปในพื้นที่ของตำบล นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ สามารถนำไปใช้ทางการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ได้ เช่น หนองทูตใหญ่ หนองทูตน้อย ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีคลองอีสานเขียว ๑ แห่ง ใช้ประโยชน์ในการทำ การเกษตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้งแต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนในบางปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด“ฝนทิ้งช่วง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือน ตุลาคมหนาว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๘๕% ดินลูกรังประมาณ ๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีสระน้ำตามไร่นา คลองอีสานเขียว ๑ แห่ง หนองน้ำที่ทางราชการขุดเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค ในแต่ละหมู่บ้าน มี ๑๑ แห่ง และประปาหมู่บ้าน ๑๐ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตพื้นที่ไม่มีป่าไม้ มีต้นไม้ตามปลายนาและที่เนินและมีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ผลัดใบ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีหมู่บ้านในพื้นที่ มีทั้งหมด ๑๓ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก

การแข่งขันทางการเมืองไม่สูงมาก ปัญหาต่างๆไม่รุนแรงนัก ทางองค์การบริหารส่วนตำบลมีความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอ

ทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเริ่มจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจากผลการประชุมทุกครั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงาน ฯลฯ โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับท้องถิ่นอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๑ เขตการปกครอง

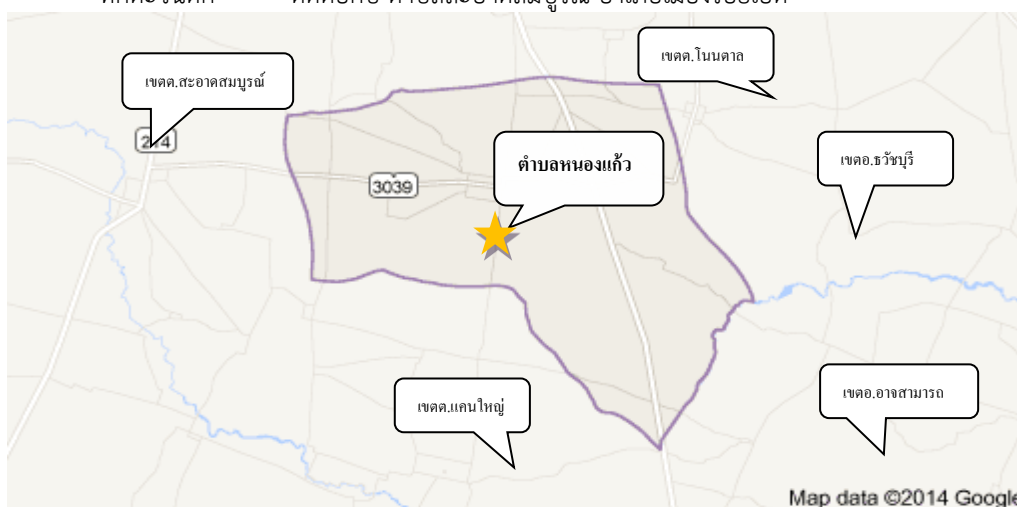
เดิมเป็นพื้นที่เขตการปกครองตำบลโนนรัง และแยกมาเป็นตำบลหนองแก้วมาประมาณ ๖๐ ปี แยกออกมาจากตำบลโนนรังครั้งแรกมี ๒๑ หมู่บ้าน สาเหตุที่ตั้งชื่อ “หนองแก้ว” คือช่วงที่แยกหมู่บ้านมาครั้งแรกกำนันตำบลโนนรังเดิมเป็นคนที่มียุทธิลำนายอยู่บ้านหนองแก้ว จึงตั้งชื่อตำบลที่แยกมาใหม่ตามชื่อหมู่บ้านตนเอง คำว่า “หนองแก้ว” ได้มาจากชาวบ้านเห็นแสงสว่างคล้ายดวงแก้วปรากฏขึ้นที่หนองน้ำในวันพระเป็นประจำ ซึ่งต่อมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๐ ตำบล หนองแก้วได้แบ่งการปกครองออกไปอีกเพื่อแยกการปกครอง โดยแบ่งเขตการปกครองเป็นตำบล แคนใหญ่ ๙ หมู่บ้าน ตำบลหนองแก้ว ๑๒ หมู่บ้าน ในช่วงนั้นกำนันตำบลหนองแก้วคือ นายสว่าง พนมเขต ซึ่งเป็นคนในเขตตำบลใหม่ คือ ตำบลแคนใหญ่ ตำบลหนองแก้ว จึงมีการเลือกตั้งกำนันใหม่ และปัจจุบันตำบลหนองแก้วได้แยกหมู่บ้านอีก ๑ หมู่บ้าน รวมทั้งหมดปัจจุบัน มีจำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลโนนตาล อำเภอเมืองร้อยเอ็ด

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลแคนใหญ่ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลราชธานี อำเภอธวัชบุรี และตำบลบ้านดู่ อำเภออาจสามารถ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลสะอาดสมบูรณ์ อำเภอเมืองร้อยเอ็ด

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการเลือกตั้งเป็น ๑๓ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย บ้านซัง หมู่ที่ ๑

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบไปด้วย บ้านหนองแก้ว หมู่ที่ ๒

เขตเลือกตั้งที่ ๓ ประกอบด้วย บ้านเล่า หมู่ที่ ๓

เขตเลือกตั้งที่ ๔ ประกอบด้วย บ้านเล่า หมู่ที่ ๔

เขตเลือกตั้งที่ ๕ ประกอบด้วย บ้านดอนก่อ หมู่ที่ ๕

เขตเลือกตั้งที่ ๖ ประกอบด้วย บ้านดุน้อย หมู่ที่ ๖

เขตเลือกตั้งที่ ๗ ประกอบด้วย บ้านหนองผำ หมู่ที่ ๗

เขตเลือกตั้งที่ ๘ ประกอบด้วย บ้านหนองบอน หมู่ที่ ๘

เขตเลือกตั้งที่ ๙ ประกอบด้วย บ้านหนองคู หมู่ที่ ๙

เขตเลือกตั้งที่ ๑๐ ประกอบด้วย บ้านเหล่าโนนทัน หมู่ที่ ๑๐

เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ประกอบด้วย บ้านหนองแวง หมู่ที่ ๑๑

เขตเลือกตั้งที่ ๑๒ ประกอบด้วย บ้านหนองบัวโนน หมู่ที่ ๑๒

เขตเลือกตั้งที่ ๑๓ ประกอบด้วย บ้านโนนน้อย หมู่ที่ ๑๓

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคม ในการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายก ๒,๗๔๘ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภา ๒,๗๓๗ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๕๔)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายก ๑,๙๗๒ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๗๔๘ คน

คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๗๖

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภา ๑,๙๗๗ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น

๒,๗๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๒๓

ปัจจุบันนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกมาจากคำสั่ง คสช. และปัจจุบันยังไม่มีเลือกตั้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากร(ตามทะเบียนราษฎร)ทั้งสิ้น ๖,๘๔๗ คน แยกเป็น

ชาย จำนวน ๓,๔๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๘๒ ของประชากรทั้งหมด

หญิง จำนวน ๓,๔๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑๘ ของประชากรทั้งหมด

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว มี ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	จำนวนราษฎร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวมทั้งสิ้น
๑	บ้านซัง	นางอุไร วินทะไชย	๔๘๘	๔๖๗	๙๕๕
๒	บ้านหนองแก้ว	นายสมัย ศิริเวช	๒๑๕	๒๓๓	๔๔๘
๓	บ้านเล่า	นายสมบุรณ์ จอมคำสิงห์	๒๐๓	๑๙๕	๓๙๘
๔	บ้านเล่า	นายไพฑูรย์ เพชรแสน	๓๖๗	๓๓๗	๗๐๔
๕	บ้านดอนก่อ	นายทองดี สายทอง	๒๓๙	๒๗๕	๕๑๔
๖	บ้านดู่น้อย	นายเสาร์ รินทะไชย	๗๖	๘๖	๑๖๒
๗	บ้านหนองผำ	นางชนิษฐา นน့်พิทักษ์(กำนัน)	๒๔๘	๒๖๐	๕๐๘
๘	บ้านหนองบอน	นายอุทัย ศิลายศ	๒๓๘	๒๕๗	๔๙๕
๙	บ้านหนองคู	นายเจด็จ ศรีทอง	๒๑๖	๑๙๖	๔๑๒
๑๐	บ้านเหล่าโนนทัน	นางอรทัย ราชบัณฑิต	๓๘๖	๓๙๕	๗๘๑
๑๑	บ้านหนองแวง	นายสมบุรณ์ สรรพวุธ	๔๓๒	๔๕๑	๘๘๓
๑๒	บ้านหนองบัวโนน	นายพงษ์เทพ เหมะวรรณ	๑๕๘	๑๕๐	๓๐๘
๑๓	บ้านโนนน้อย	นายประกาย นน့်พิทักษ์	๑๔๕	๑๓๔	๒๗๙
รวม			๓,๔๑๑	๓,๔๓๖	๖,๘๔๗

ที่มา : ทะเบียนราษฎร อำเภอเมืองร้อยเอ็ด

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

สรุปประชากรที่อาศัยอยู่จริง ณ วันสำรวจ

มีครัวเรือน ๑,๕๖๗ ครัวเรือน

จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ทั้งหมด ๕,๘๔๕ คน

เพศชาย ๒,๘๘๕ คน เพศหญิง ๒,๙๖๐ คน

ช่วงอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี เต็ม	๘	๖	๑๔
๑ ปีเต็ม-๒ปี	๓๐	๓๐	๖๐
๓ปีเต็ม-๕ ปี	๗๖	๗๑	๑๔๗
๖ปีเต็ม-๑๒ปี	๒๔๗	๒๐๔	๔๕๑
๑๓ปีเต็ม-๑๔ปี	๖๗	๖๕	๑๓๒
๑๕ปีเต็ม-๑๘ปี	๑๔๓	๑๔๔	๒๘๗
๑๙ปีเต็ม-๒๕ปี	๒๖๑	๒๒๔	๔๘๕
๒๖ปีเต็ม-๓๔ปี	๓๔๗	๓๕๙	๗๐๖
๓๕ปีเต็ม-๔๙ปี	๗๒๖	๗๓๓	๑,๔๕๙
๕๐ปีเต็ม-๕๙ปี	๔๔๕	๔๗๘	๙๒๓
๖๐ ปีเต็มขึ้นไป	๕๓๕	๖๔๖	๑,๑๘๑
รวม	๒,๘๘๕	๒,๙๖๐	๕,๘๔๕

ข้อมูลจำแนกตามช่วงอายุในข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๖๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

๑) การศึกษา

◆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	๑	แห่ง ได้แก่
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองแก้ว			หมู่ที่ ๔
◆ โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน	๑	แห่ง ได้แก่
๑. โรงเรียนบ้านหนองแวง			หมู่ที่ ๑๑
◆ โรงเรียนขยายโอกาส	จำนวน	๒	แห่ง ได้แก่
๑.โรงเรียนบ้านเล้าวิทยาคาร			หมู่ที่ ๓
๒.โรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม			หมู่ที่ ๑

ข้อมูลนักเรียนอนุบาลและประถมศึกษา

ที่	ชื่อโรงเรียน	อนุบาล ๑		อนุบาล ๒		อนุบาล ๓		รวม	ป.๑		ป.๒		ป.๓		ป.๔		ป.๕		ป.๖		รวม	รวม
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ		หมด
๑	บ้านเล้าวิทยาการ	๑๒	๑๓	๙	๑๑	๑๒	๙	๔๑	๘	๗	๑๐	๘	๑๑	๔	๑๒	๙	๑๑	๑๐	๑๐	๗	๑๐๗	๑๔๘
๒	บ้านซังวิทยาคม	๔	๖	๔	๒	๕	๘	๑๙	๑	๔	๔	๖	๘	๔	๗	๓	๔	๐	๘	๘	๕๗	๗๖
๓	บ้านหนองแขวง	๖	๖	๘	๙	๑๓	๑๓	๕๕	๑๑	๗	๘	๙	๑๒	๔	๕	๘	๔	๙	๙	๑๑	๙๗	๑๕๒
	รวม	๒๒	๒๕	๒๑	๒๒	๓๐	๓๐	๑๑๕	๒๐	๑๘	๒๒	๒๓	๓๑	๑๒	๒๔	๒๐	๑๙	๑๙	๒๗	๒๖	๒๖๑	๓๗๖

ข้อมูลนักเรียนมัธยมศึกษา

ที่	ชื่อโรงเรียน	ม.๑		ม. ๒		ม. ๓		รวม
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	
๑	บ้านเล้าวิทยาการ	๑๖	๑๑	๒๐	๑๙	๒๓	๑๑	๑๐๐
๒	บ้านซังวิทยาคม	๖	๔	๘	๕	๖	๖	๓๕
	รวม	๒๒	๑๕	๒๘	๒๔	๒๙	๑๗	๑๓๕

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานสาธารณสุขโรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้้องค์การบริหารส่วนตำบลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

- ◆ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑ แห่ง
 - ๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านซัง หมู่ที่ ๑
- ◆ สถานพยาบาลเอกชน จำนวน ๑ แห่ง
 - ๑. คลินิกบ้านซัง หมู่ที่ ๑
- ◆ ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน ๑ แห่ง
 - ๑. ร้านขายยาบ้านหนองบอน หมู่ที่ ๘

- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน ๑๓ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านซ่ง หมู่ที่ ๑
๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองแก้ว หมู่ที่ ๒
๓. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านเล่า หมู่ที่ ๓
๔. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านเล่า หมู่ที่ ๔
๕. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านดอนก่อ ที่ ๕
๖. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านคูน้อย หมู่ที่ ๖
๗. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองผำ หมู่ที่ ๗
๘. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองบอน หมู่ที่ ๘
๙. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองคู หมู่ที่ ๙
๑๐. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านเหล่าโนนทัน หมู่ที่ ๑๐
๑๑. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองแวง หมู่ที่ ๑๑
๑๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านหนองบัวโนน หมู่ที่ ๑๒
๑๓. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้านโนนน้อย หมู่ที่ ๑๓

- กองทุนระบบหลักประกันสุขภาพตำบลหนองแก้ว จำนวน ๑ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชนบ้างเล็กน้อย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาที่พบบ้างในพื้นที่มีอุบัติเหตุทางร่วม ทางแยก วิธีการแก้ปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล จากการที่ทางสถานีตำรวจอำเภอเมืองร้อยเอ็ดได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

ตามที่ต้องการบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ได้ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตตำบลหนองแก้ว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้แก่ชุมชน ผลการสำรวจพบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ประชากรที่สูบบุหรี่ จำนวน ๕๖๕ คน ดื่มสุรา ๖๐๒ คน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไว้ที่พึง
๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนด้อยโอกาส คนไร้ที่พึ่ง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ครอบคลุมพื้นที่ ๑๓ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

◆ ถนนลูกรัง	จำนวน	๑๕	สาย
◆ ถนนคอนกรีต	จำนวน	๘๙	สาย
◆ ถนนลาดยาง	จำนวน	๖	สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๙๘ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชนต่อไป

๕.๓ การประปา

การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลมีกิจการประปาเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง และประปาหมู่บ้าน สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๙๙ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้เกือบตลอดทั้งปี ปัญหาคือ ในฤดูร้อนน้ำมีไม่เพียงพอ สาเหตุเนื่องจากแห้งแล้งมากในฤดูร้อน และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปา ประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันประปาบางหมู่บ้านเกิดความชำรุดเสียหายเพราะใช้มาหลายปีแล้ว การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในพื้นที่โครงการก่อสร้างระบบประปา ฯลฯ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลก็นำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีประปา

๑. ประปาหมู่บ้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลบริหาร ๗ แห่ง

๒. ประปาหมู่บ้านที่หมู่บ้านบริหารเอง ๕ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์/การสื่อสาร

- (๑) จำนวนโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่ จำนวน - แห่ง
(ทุกครัวเรือนมีการสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์มือถือส่วนใหญ่มีสัญญาณครอบคลุมทั้งพื้นที่)
- (๒) ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๑ แห่ง
- (๓) หอกระจายข่าวในพื้นที่ให้บริการได้ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- (๑) มีไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ - เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์

๕.๖ เส้นทางคมนาคม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ตำบลที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๘๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนทุกปี

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๗๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๒๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ ฯลฯ

๖.๔ การบริการ

โรงแรม	๑	แห่ง
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๑	แห่ง
สหกรณ์การเกษตร(โคนม)	๑	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีขนาดเล็ก) จำนวน ๒๑ แห่ง
- โรงผลิตแป้งข้าวหอมมะลิ กข ๑๐๕ จำนวน ๑ แห่ง
- โรงงานพลุ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ปั้มน้ำมัน(หัวจ่าย) ๓ แห่ง

ร้านค้าต่างๆ ๙๔ แห่ง

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ มีหลากหลายประมาณ ๑๖ กลุ่ม

๑. กลุ่มผลิตเรือนไทย ๓.กลุ่มเพาะเห็ด

๒. กลุ่มผ้าพื้นเมือง ๔.กลุ่มเลี้ยงโคเนื้อ ๕.กลุ่มเลี้ยงโคนม

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่ยู้อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๘

วัด ๑๐ แห่ง

สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง

- ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๒

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- สืบสานประเพณีบุญผะเหวด ประมาณเดือน มีนาคม

- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน

- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม

พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก การทำเรือนไทยขนาดเล็ก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดภาษาอีสาน ร้อยละ ๑๐% พูดภาษากลางและอื่นๆ ภาษาคือ เครื่องที่แสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มชนที่ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น และช่วยบอกเล่าเรื่องราวความเป็นไปเป็นมาของชุมชน

ภาษาแต่ละภาษาย่อมแตกต่างกันที่สำคัญการพูดตลอดจนความหมายของคำศัพท์ เช่นนั้นแล้วจึงทำให้ในแต่ละท้องถิ่นมีภาษาพูดและสำเนียงที่แตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่นด้วย ภาษาท้องถิ่นถือเป็นเครื่องมือที่จะช่วยรักษาเรื่องราวของแต่ละกลุ่มชนได้อย่างดี

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่ เรือไทย แป้งข้าวหอมมะลิ ฯลฯ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน สำหรับน้ำใต้ดินนำมาใช้ผลิตเป็นน้ำประปา แต่บางแห่งน้ำค่อนข้างเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มได้ ต้องซื้อน้ำดื่มจากบริษัทน้ำดื่ม

๘.๒ ป่าไม้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีป่าไม้เล็กน้อยตามหัวไร่ปลายนา

๘.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าบางพื้นที่ น้ำใต้ดินเค็ม นำมาใช้บริโภคไม่ได้ต้องซื้อน้ำสำหรับบริโภค บางพื้นที่ไม่มีตาน้ำที่จะผลิตน้ำประปาได้ต้องใช้ตาน้ำจากพื้นที่อื่น น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ

๙. อื่นๆ

ตำบลหนองแก้ว มีสินค้าขึ้นชื่อของตำบลที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

๑. แป้งข้าวเจ้าหอมมะลิ กข ๑๐๕

๒. เรือไทยขนาดเล็ก

๓. โคนม

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

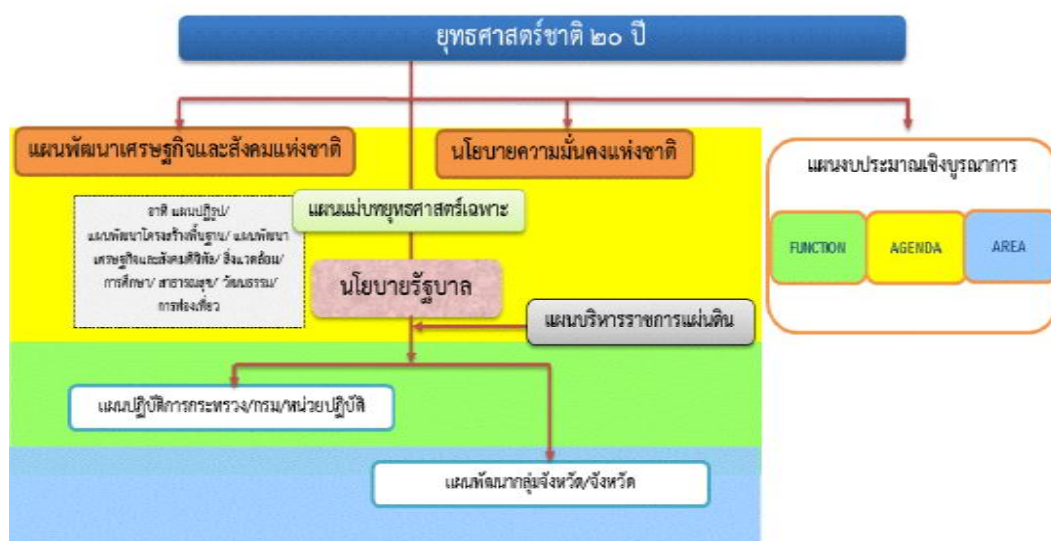
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนายจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๕ ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาคะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองแก้วนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหาร ส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การ ท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการ เปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่าง อบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี ดังนี้

- (๑) ด้านการเพิ่มศักยภาพสินค้าเกษตร
- (๒) ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป
- (๓) ด้านการยกระดับการท่องเที่ยว
- (๔) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ
- (๕) ด้านการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ต้นน้ำ

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

ศักยภาพและเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๑. ฐานการผลิตและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักที่ได้มาตรฐาน

- ฐานการผลิตและแปรรูปการเกษตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากล
- ศูนย์การวิจัยเรียนรู้การผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ

๒. แหล่งผลิตพลังงานทดแทน

- ฐานการผลิตและแปรรูปพืชพลังงานทดแทน (มันสำปะหลังและอ้อย)

๓. ศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตร การค้า การลงทุน การบริการ สื่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

- ศูนย์กลางเศรษฐกิจสื่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๔. การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์

- ตามรอยเส้นทางไดโนเสาร์และโบราณสถานยุคก่อนประวัติศาสตร์
- ท่องเที่ยวเชิงประเพณีและวัฒนธรรม

๕. ไหมไทยสู่สากล

- ศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมระดับภูมิภาค

**จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดและรายจังหวัดในกลุ่ม
ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔**

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด	กลุ่มจังหวัด	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	มหาสารคาม	ร้อยเอ็ด
	ฐานการผลิตและแปรรูป การเกษตรที่ได้มาตรฐาน	ข้าวเหนียวขาววง (GI)	ข้าวหอมมะลิ	ข้าวหอมมะลิ (GI)	ข้าวหอมมะลิ (GI)
	แหล่งผลิตพลังงานทดแทน	- มันสำปะหลัง - อ้อย	- มันสำปะหลัง - อ้อย	อ้อย	อ้อย
	ศูนย์กลางอุตสาหกรรม เกษตร การค้า การ ลงทุน การบริการ	- อุตสาหกรรมเอทานอล - โรงงานแปรรูปมัน สำปะหลัง - โรงงานน้ำตาล - โรงสีข้าว	- สานามบิน, รถไฟรางคู่ - ศูนย์กลางประชุมสัมมนา - ศูนย์กลางการแพทย์ - ศูนย์กลางการศึกษา/วิจัย - โรงงานน้ำตาล - โรงสีข้าว - อุตสาหกรรมเอทานอล	- โรงงานน้ำตาล - โรงสีข้าว - โรงงานแปรรูปมัน สำปะหลัง - ศูนย์กลางการศึกษา/วิจัย	- สานามบิน - โรงสีข้าว - โรงงานแปรรูปมันสำปะหลัง
	การท่องเที่ยวเชิง ประเพณีวัฒนธรรมและ ยุคก่อนประวัติศาสตร์	- การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมประเพณี - แหล่งท่องเที่ยว ไดโนเสาร์	- การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมประเพณี - แหล่งท่องเที่ยวไดโนเสาร์	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมประเพณี	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี
	ไหมไทยสู่สากล	ผ้าไหมแพรวา (GI)	ผ้าไหมมัดหมี่ (GI)	ผ้าไหมสร้อย ดอกหมาก	ผ้าไหมสาเกต

20

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความ ต้องการของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์
สู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนด
เป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ ดังนี้

- ๑) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) เพิ่มผลิตภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดรวม

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) อัตราการขยายตัวรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด
และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๓ ประเด็น
ยุทธศาสตร์ แต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีรายละเอียดดังนี้

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป
การเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม**

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน
- ๑.๒) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๓) ร้อยละของจำนวนแปลง ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GAP ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า
การบริการ และโลจิสติกส์**

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการค้าและบริการกลุ่มจังหวัด
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการ
- ๓.๒) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
- ๓.๓) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๔) พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) เป้าประสงค์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น

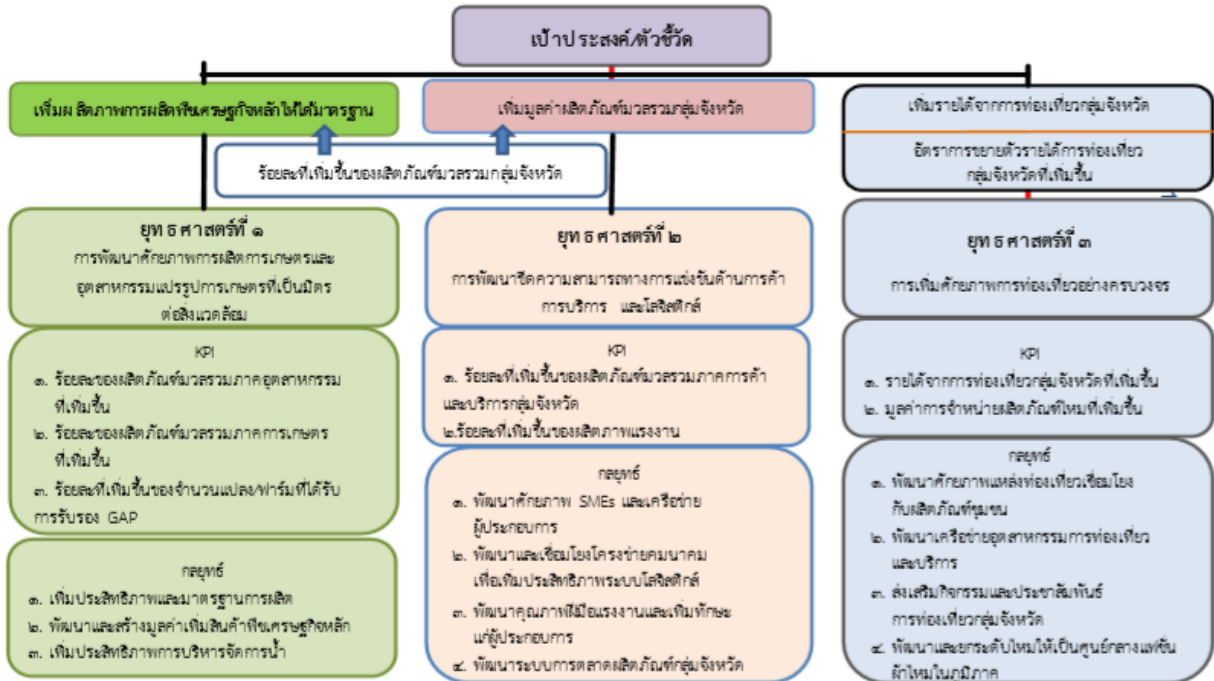
๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- ๓.๔) พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)

**วิสัยทัศน์
ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์
สู่อนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง**

๓) แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดร้อยเอ็ด

จังหวัดร้อยเอ็ด ได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไป ปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจน การประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด โดยนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค แล้วประเมินศักยภาพการพัฒนา ร่วมกับประเด็นการพัฒนาตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔ ยุทธศาสตร์รายสาขา ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของประเทศ และยุทธศาสตร์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด มาจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด

วิสัยทัศน์จังหวัดร้อยเอ็ด

“เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ท่องเที่ยววัฒนธรรมอีสาน และเมืองสุขภาพ
ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔”
พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม เพิ่มศักยภาพการบริหารทรัพยากรและสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

๒. พัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เชื่อมโยงการบริการ สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้ง วัฒนธรรมอีสาน ค่านิยม และประเพณีที่ดีงาม สามารถผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน

๓. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ ให้ภาคประชาสังคม และส่งเสริมให้มีการดำเนินชีวิตตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

๕. สร้างความมั่นคงภายในและส่งเสริมการให้บริการภาครัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

เป้าประสงค์รวม

๑. ข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิมูลค่าสูงและได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้

๒. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี หลุดพ้นความยากจน พึ่งตนเองได้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑.เพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

เป้าประสงค์

๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ อาหารปลอดภัย

๒. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเติบโตเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (๑๐ กิโลกรัมต่อปี)

๒. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร ร้อยละ ๒

๓. ร้อยละของจำนวนแปลงฟาร์มเป้าหมายที่ปลูกข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรได้รับมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๖๐)

๔. พื้นที่การเกษตรแปลงใหญ่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕๐ แปลง

๕. ร้อยละของหมู่บ้านมีตลาดสินค้าเกษตรชุมชนในปี ๒๕๖๔ (ร้อยละ ๕๐)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้และพื้นที่ที่มีศักยภาพของจังหวัดเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูงภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและ

๒. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพื้นที่นาไม่เหมาะสมไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ หรือเกษตรกรรมทางเลือก

๓. พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร และแปรรูป ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ภายใต้เกษตรอินทรีย์ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๔. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๕. ส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่นและเกษตรอิเล็กทรอนิกส์อย่างทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๒. ยกระดับการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

เป้าประสงค์

๑. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน
๒. เศรษฐกิจดี และมีอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคการเกษตรของ

จังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. มูลค่าการค้าและการลงทุนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
๓. อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
๔. รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐ ต่อปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวและงานประเพณีวัฒนธรรมอีสานต่อเนื่องทั้งปี
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
๓. ส่งเสริมตลาดการค้า การลงทุน อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และส่งเสริมการจัดบริการสุขภาพ (Medical Hub)
๔. พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน และพัฒนา SMEs เพื่อการค้าและส่งออก

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๓. พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน และสังคม ให้เข้มแข็ง

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้คนได้รับการพัฒนาเหมาะสมตามวัย มีคุณภาพ เป็นคนดีคนเก่ง มีอาชีพมีรายได้
๒. คนมีสุขภาวะที่ดี สังคมเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนได้รับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๑๐๐)
๒. อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด มะเร็ง เบาหวาน และทางเดินหายใจ

เรื้อรังลดลง ร้อยละ ๑๐

๓. ร้อยละของผลิตภาพแรงงานจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี
๔. ร้อยละของผู้สูงอายุเข้าสู่ระบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (ร้อยละ ๙๕)
๕. ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง (ร้อยละ ๘๐)

กลยุทธ์

๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
๒. สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดีและสร้างเมืองสุขภาพ
๓. สร้างความเสมอภาครองรับสังคมผู้สูงอายุ และจัดสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพ
๔. แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๔. สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. เกษตรกรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี
๒. คำนึงความอุดมสมบูรณ์ สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศน์ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของ

สภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดทั้งปี (ร้อยละ ๙๕ ต่อปี)
๒. พื้นฟูป่าไม้ให้อุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำและป่า

ชุมชน

๓. บริหารจัดการแก้ไขปัญหาขยะอย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ให้มี

คุณภาพ

๔. พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕. รักษาความมั่นคงภายในและการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์

ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการบริการจากหน่วยงาน

ภาครัฐ

ด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมในคดี ๕ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำความผิด (ร้อยละ ๘๕)
๒. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (จำนวนหมู่บ้านสีขาว ร้อยละ ๖๐/จำนวนหมู่บ้าน

สีแดง ร้อยละ ๑๐)

๓. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกตลง ร้อยละ ๖๐
๔. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละ ๙๐)

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมด้านความมั่นคงภายในให้มีประสิทธิภาพ
๒. ป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด
๓. เพิ่มศักยภาพการเตรียมความพร้อมรองรับการเกิดอุบัติเหตุทางธรรมชาติ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรและการให้บริการภาครัฐ

แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วได้จัดทำแผนท้องถิ่นโดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) แผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านการเกษตร สร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิ การค้า เศรษฐกิจอาเซียน การท่องเที่ยว สังคมคุณภาพ พัฒนาเมืองน่าอยู่ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหาร

จัดการน้ำอย่างบูรณาการ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง ซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

ฉบับที่ พ.ศ. ๒๕๖๒

วิสัยทัศน์

“เป็นท้องถิ่นที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง
๒. ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาจากภายในท้องถิ่น

เป้าประสงค์รวม

๑. ท้องถิ่นมีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. ประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนชนและพลังทางสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. ท้องถิ่นสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)
๒. จำนวนชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)
๓. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการฟื้นฟู (จำนวน ๕,๐๐๐ ไร่/ปี)
๔. จำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้นอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ได้เป็นระบบและได้มาตรฐาน
๒. บริหารจัดการน้ำ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๓. พัฒนาด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔. บำรุงรักษาปาและน้ำอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้มีระบบนิเวศที่เหมาะสม โดยมีการบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม

เป้าประสงค์

๑. พลเมืองมีคุณภาพ มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
๒. ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็ง สมานฉันท์ เกื้อกูล เอื้ออาทรต่อกัน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๑๐๐ ของเด็ก/นักเรียน และเยาวชน ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. ร้อยละ ๘๕ ของประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิต
๓. ร้อยละ ๕๐ ของแรงงานได้พัฒนาสู่แรงงานมีฝีมือ
๔. ร้อยละ ๘๐ ของประชาชนเข้าถึงสวัสดิการด้านสาธารณสุขของรัฐ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ด้านการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ สืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. พัฒนาประชาชนในจังหวัดให้มีครอบครัวอบอุ่นดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ลดต้นทุนให้กับสินค้าและบริการสนับสนุนชุมชนต้นแบบ
๓. พัฒนาศักยภาพแรงงานทั้งแรงงานในระบบ และแรงงานนอกระบบ แรงงานวิสาหกิจชุมชน ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือ ความเชี่ยวชาญ
๔. พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อม

การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ ป้องกันปัญหาจากยาเสพติด ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน และการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนหลุดพ้นปัญหาความยากจน
๒. สินค้าการเกษตรของท้องถิ่นมีการเพิ่มมูลค่ามากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละ ๕ ของการสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพิ่มขึ้นต่อปี
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่สร้างขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)
๓. ร้อยละ ๕ ต่อปีของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การบริการ การผลิต การค้าเพิ่มขึ้น
๔. จำนวนนวัตกรรมในท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น (จำนวน ๕ โครงการ/ปี)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายทางการท่องเที่ยว การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการของจังหวัด
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ผลผลิตของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ส่งเสริมการใช้

ปุ๋ยชีวภาพ การลดต้นทุนการผลิต และการใช้พลังงานทดแทน

๔. พัฒนาระบบการผลิตสินค้าการเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้กับเกษตรกรปลอดภัย สู่มาตรฐานสากล เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างเสริมสมรรถนะประชาชนชนและพลังทางสังคม

เป้าประสงค์

๑. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ท้องถิ่นมีการพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนประชาชนมีความสำนึกพลเมืองเพิ่มขึ้น (จำนวน ๑๒,๐๐๐ คน/ปี)
๒. ร้อยละ ๑๐๐ ของการมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่าง ๆ
๓. ร้อยละ ๑๐๐ ของการตอบสนองความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย ภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน คำนึงถึงหลักนิติธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า การมีส่วนร่วม และมีคุณธรรมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแก้ปัญหา การปฏิรูป และการพัฒนาท้องถิ่นในทุก ๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง
๓. การบริหารแบบบูรณาการ และแบบประชารัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
๔. การสร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม
๕. ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมุ่งเน้นพัฒนาเป็นท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคม ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกลไกประชารัฐ ด้านเศรษฐกิจ เมืองน่าอยู่ รักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปกป้องสถาบัน พัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ สานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์(Vision) การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึง

สภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“เศรษฐกิจก้าวหน้า องค์กรก้าวหน้า ใส่ใจพัฒนาคุณภาพชีวิต”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ๗ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสังคมการเมืองการบริหารและอื่นๆ

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑. สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบลรองรับประชาคมอาเซียน
- ๒. อนุรักษ์สืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่กับท้องถิ่นตลอดไป
- ๓. ประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้นสามารถพัฒนาผลิตผลสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ การว่างงานในตำบลลดลง
- ๔. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมที่ดีอยู่คู่กับชุมชนตลอดไป
- ๕. ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
- ๖. ประชาชนได้รับการให้บริการสาธารณสุขภายในตำบลอย่างทั่วถึง สุขภาพแข็งแรง ลดการเจ็บป่วย ห่างไกลยาเสพติด
- ๗. เจ้าหน้าที่และประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และพัฒนาด้านการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ประชาชนในเขตตำบลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
- ๒) ในตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
- ๓) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
- ๔) ประชาชนในเขตตำบลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา – วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- ๕) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
- ๖) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

-
- ๗) ชุมชนในเขตตำบลร้อยละ ๖๐ น่ายู่และสงบสุข
 - ๘) การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง ร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ สาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐานให้กับประชาชน

๒. ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมอาชีพ ให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถประกอบอาชีพสร้างรายได้

รวมทั้งพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔. ส่งเสริมสนับสนุนการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

๕. ส่งเสริมสนับสนุนงานด้านการศึกษา ยกย่องคุณภาพด้านการศึกษา

๖. พัฒนาการจัดการสาธารณสุขเสริมสร้างศักยภาพสาธารณสุขภายในตำบลเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพ

อนามัยภายในตำบล

๗. พัฒนาการบริหารจัดการในองค์กร ส่งเสริมและให้ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC)

๒.๖ กลยุทธ์

๑) จัดให้มีระบบประปา และแหล่งน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ

๒) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ท่อระบายน้ำ

๓) พัฒนาและปรับปรุงระบบไฟฟ้า

๔) ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม

๕) ส่งเสริมการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

๖) ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗) ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

๘) ให้ความรู้ประชาชนในการประกอบอาชีพ

๙) ส่งเสริมสนับสนุนด้านการเกษตรทั้งพืชและสัตว์

๑๐) ส่งเสริมการลดรายจ่าย

๑๑) ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๒) การเพิ่มพื้นที่สีเขียวส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

๑๓) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา

๑๔) สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา

๑๕) ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๑๖) ส่งเสริมศักยภาพสาธารณสุข

๑๗) ดำเนินการส่งเสริมแก้ไขปัญหาสาธารณสุข

๑๘) ส่งเสริมสุขภาพประชาชน

-
- ๑๙) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
 - ๒๐) ดำเนินการเพิ่มศักยภาพและจัดการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลรวมถึงบูรณาการพัฒนาร่วมทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน
 - ๒๑) จัดสวัสดิการและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ประชาชน
 - ๒๒) สร้างความเข้มแข็งชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

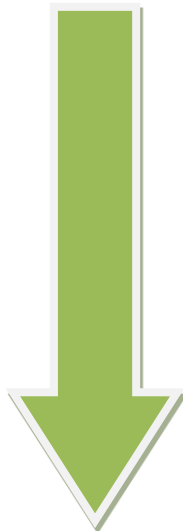
จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว กำหนดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว๕๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคอีสานตอนกลาง จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดกาฬสินธุ์ ครอบคลุมพัฒนาข้าว และผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรอย่างครบวงจร สร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เร่งแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและน้ำจากภาวะฝนแล้ง จุดแข็งของตำบลหนองแก้วคือมีสินค้า OTOP ที่มีชื่อเสียงคือการทำเรือไทยส่งไปตามจังหวัดต่างๆ จุดแข็งอีกประการคือภายในตำบลหนองแก้วมีโรงผลิตแป้งข้าวเจ้าที่มีชื่อเสียงและพื้นที่ตำบลหนองแก้วเหมาะแก่การทำเกษตร จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลหนองแก้ว คือ

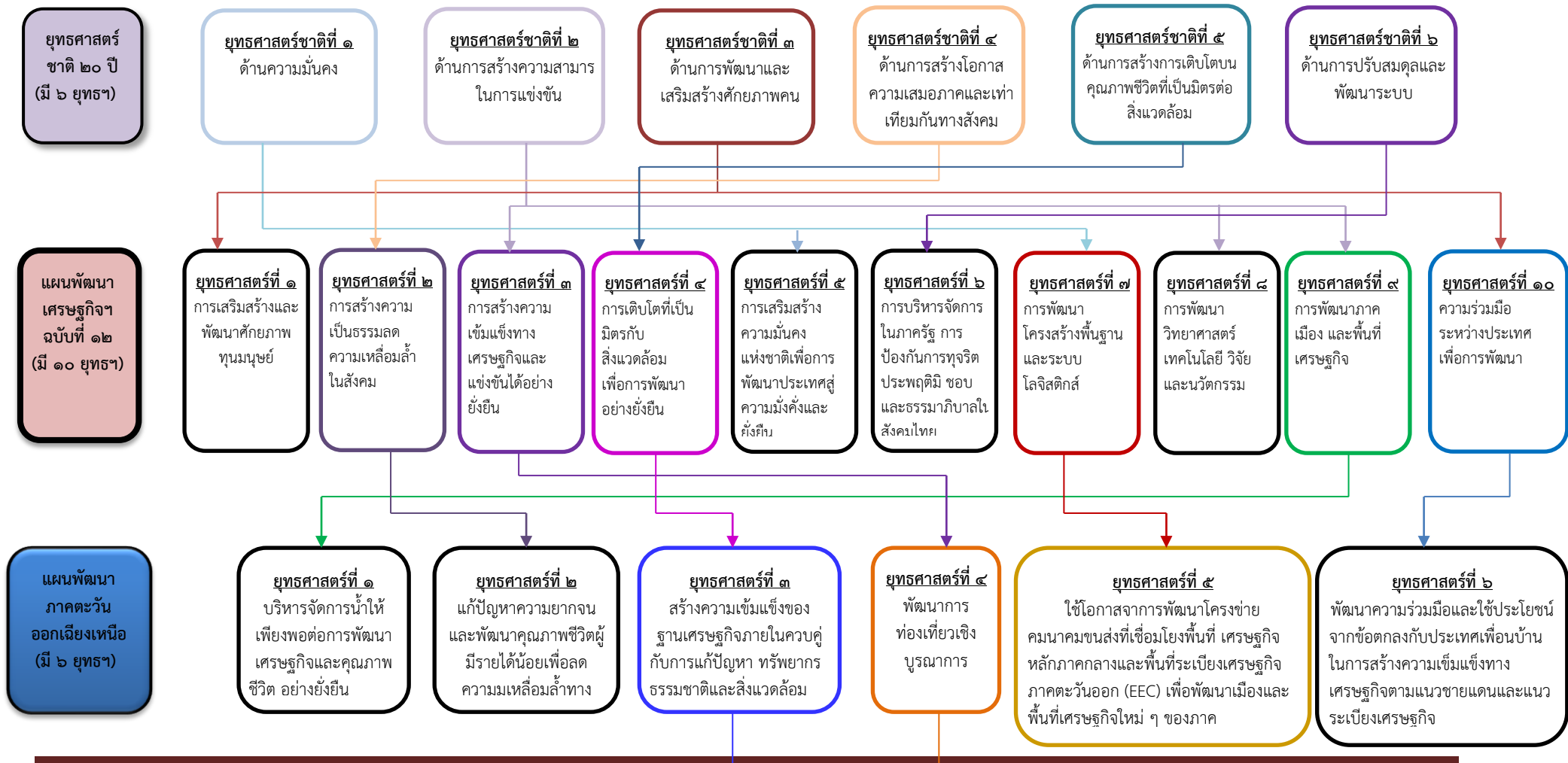
**“เพิ่มขีดความสามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร
เพื่อเป็นสินค้าเศรษฐกิจภายในจังหวัด นำส่งสู่ต่างจังหวัดและต่างประเทศ”**

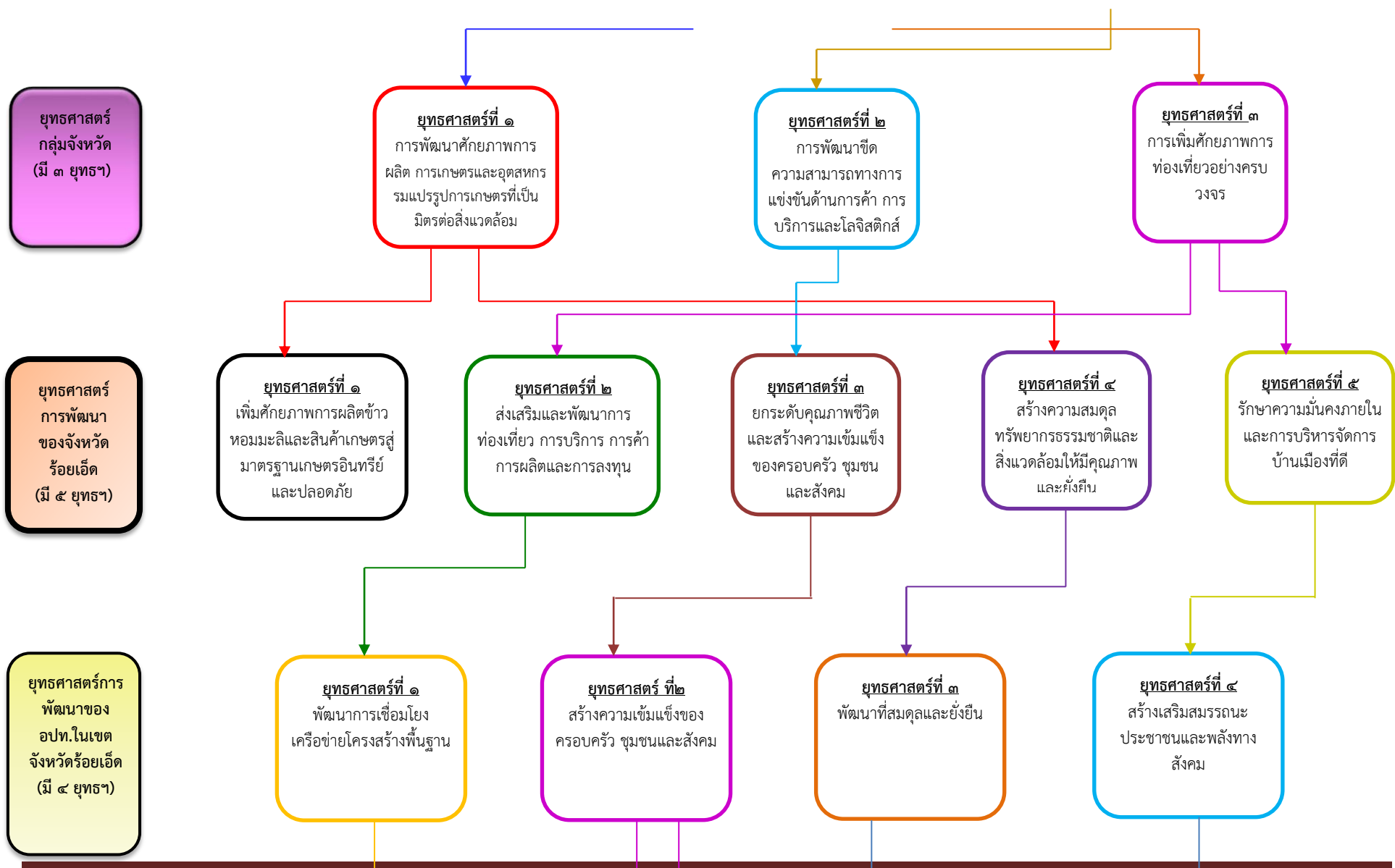
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

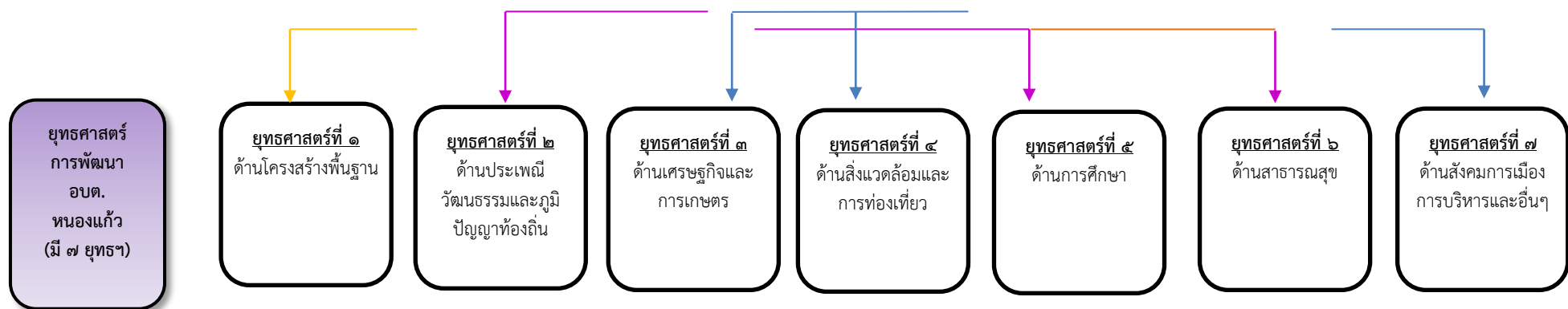
ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว มุ่งพัฒนา ๗ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาการ ด้านสาธารณสุขการ และด้านสังคมการเมืองการบริหารและอื่นๆ (ตามแผนผัง)

๒.๔ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นด้วยเทคนิค SWOT

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength-S) จุดอ่อน (Weak-W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity-O) และอุปสรรค (Threat-T) เป็นเครื่องมือ

จุดแข็ง (Strengths -S)

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วเป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ
๒. โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคมีความครอบคลุมทั่วถึงเกือบเต็มพื้นที่
๓. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วมีวิสัยทัศน์ และยึดถือแนวทางบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ
๔. ประชาชนเริ่มเห็นถึงความสำคัญโดยเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น เข้าใจระบบประชาธิปไตยขั้นพื้นฐานและพร้อมจะขยายฐานประชาธิปไตย
๕. มีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสูงขึ้น
๖. มีความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้านซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ของประชาชน และองค์กรยังมีการส่งเสริมพัฒนาอาชีพทางการแปรรูปอาหารอย่างต่อเนื่อง ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพเสริม
๗. มีบุคลากรที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญทางวิชาการในการดำเนินโครงการกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
๘. ประชากรส่วนใหญ่มีความสามัคคีในการจัดกิจกรรมด้านประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น
๙. มีหอกระจายข่าวประจำทุกหมู่บ้าน มีศักยภาพด้านสื่อสารข้อมูลข่าวสาร
๑๐. ทรัพยากรภายในองค์การมีความพร้อมพอสมควรในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในตำบล
๑๑. ผู้นำชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับ อบต.
๑๒. มีการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ๓ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ๑ แห่ง สามารถขยายโอกาสการเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชน สามารถเป็นศูนย์การเรียนรู้ประจำตำบลได้ในอนาคต

จุดอ่อน (Weaknesses-W)

๑. พื้นที่บางแห่งยังไม่ได้รับการพัฒนา ทางสัญจร ไฟฟ้า แหล่งน้ำ ยังไม่ได้ดำเนินการให้เท่าเทียมกันทุกพื้นที่
๒. ประชาชนอพยพแรงงานไปทำงานนอกพื้นที่เนื่องจากขาดแหล่งงานในพื้นที่
๓. ประชาชนในพื้นที่บางส่วนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
๔. บางพื้นที่เกิดภัยแล้งบ่อยครั้งทำให้พืชผลทางการเกษตรเสียหาย
๕. บางพื้นที่ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการร่วมกันกำหนดทิศทาง ประเด็นปัญหาการพัฒนา จึงทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงความต้องการ
๖. แหล่งน้ำธรรมชาติแห้งในฤดูแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตรและไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำใช้
๗. เจ้าหน้าที่และประชาชนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน รวมถึงยังไม่มี ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริง

โอกาส (Opportunities-O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ว่าการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะที่มีความหลากหลาย การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ
๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจ ๖ ด้าน ทำให้ อบต. มีโอกาสได้รับการจัดสรรทั้งงบประมาณ การฝึกอบรมความรู้ ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่แบบผสมผสาน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน กระตุ้นให้ชุมชนพึ่งตนเอง
๔. รัฐบาลมีแนวนโยบายการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น
๕. มีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาครัฐ เน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผลประโยชน์
๖. รัฐบาลมีการขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา plugged คำนิยม อยู่แบบพอเพียงให้แก่ประชาชน
๗. การขอรับการสนับสนุนงบประมาณกรณีโครงการเร่งด่วนและโครงการเกินศักยภาพ มีหลายช่องทาง ได้แก่ อบจ. จังหวัด กรมที่สังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๘. การถ่ายโอนภารกิจของภาครัฐในการศึกษา การสาธารณสุขให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความต่อเนื่องส่งผลให้ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วมีงบประมาณด้านการศึกษาและด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats-T)

๑. สภาพการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจในระดับประเทศและภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๒. การรับค่านิยมตะวันตกทำให้เกิดการบริโภคนิยมมากขึ้น เกิดหนี้สิน ประชาชนมีรายจ่ายมากกว่ารายได้

๓. ค่านิยมเยาวชนอนาคตของตำบลมีแนวโน้มฟุ่มเฟือย ให้ความสำคัญความเป็นไทยน้อยลง

๔. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการเมืองการปกครอง ด้านสุขภาพ ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

๕. เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลระดับกลาง งบประมาณรายได้มีจำนวนน้อย แต่ความต้องการของประชาชนมีมากทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ครอบคลุม

การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

➤ ด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) **มีเส้นทางคมนาคม**ในพื้นที่ตำบลที่เป็น ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ งบประมาณมีจำกัด การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อที่จะประสานแผนขอรับงบประมาณสนับสนุน และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้บรรจุโครงการไว้ในแผนพัฒนาและตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๒) **การขยายเขตไฟฟ้า**ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อที่จะประสานแผนขอรับงบประมาณสนับสนุนเช่นเดียวกับถนน

๓) **การประปา**องค์การบริหารส่วนตำบลมีกิจการประปาเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาไม่ไหลบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปา การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนาสามปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไปเมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๗๐ เช่น ข้าว ยาสูบ ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร และมีรายได้จากสัตว์เลี้ยงไม่มาก คนอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี มีอาชีพและรายได้ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๙๐ มีอาชีพและมีรายได้ ถือว่าอัตราการว่างงานของประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีอัตราที่ต่ำกว่ามาก ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ซึ่งภาวะเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วจึงไม่เท่ากัน แต่ปัญหาก็คือ ร้อยละ ๗๕ ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรบางส่วน บางพื้นที่ภาวะฝนทิ้งช่วง ผลผลิตทางการเกษตรได้น้อยและราคาตกต่ำ การขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นมาก เริ่มเกิดเป็นชุมชนแออัดและส่งผลกระทบกับสภาวะแวดล้อม เช่น ปริมาณการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่ถนนสาธารณะหรือรางระบายน้ำมีมากขึ้น เกิดปัญหาการระบายน้ำเสียทำให้มีการร้องเรียนมายังองค์การบริหารส่วนตำบล การแก้ปัญหาคือ จัดหางบประมาณจัดทำร่องระบายน้ำหรือลงท่อระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง รวมทั้งได้จัดโครงการทำความสะอาดท่อและรางระบายน้ำภายในหมู่บ้าน ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมมากขึ้น ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการส่งเสริมอาชีพเพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมอุดหนุนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควรเนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

➤ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือ ประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี

การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้้องค์การบริหารส่วนตำบลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

➤ ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปีได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของเทศบาล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

➤ ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) และประชากรบางรายที่ไปร่วมทำกิจกรรมของศาสนาคริสต์ด้วย ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วให้ความสำคัญร่วมกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาคือ ได้จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน พยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุราให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน แอโรบิคแดนส์ งานประเพณี เป็นต้น

➤ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปัญหาคืองบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังใจจากตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่ายในการจัดการปัญหา

➤ ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลหนองแก้ว จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองร้อยเอ็ดได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าในเขตพื้นที่ตำบลหนองแก้วมีผู้ที่ติดยาเสพติดและผู้ค้า ซึ่งทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองร้อยเอ็ดก็ได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(๔) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ของตำบลหนองแก้วส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา ได้ทำเพียงรณรงค์ให้ความรู้การกำจัด/คัดแยกขยะต่างๆ รณรงค์ให้รักษาสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนเช่นโครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะ รวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงามให้เป็นเมืองน่าอยู่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

(๕) ด้านการเมือง – การบริหาร

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วมีทั้งหมด๑๓ หมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนประชาคมของหมู่บ้านละ ๒ คนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลประชาชนให้ความร่วมมือกิจกรรมดังกล่าวเป็นอย่างดี ปัญหาจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจากผลการประชุมทุกครั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วจัดขึ้นมีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายจำนวนโครงการที่เสนอมีจำนวนมาก จึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินงานตามความต้องการของประชาชนได้ทุกโครงการ เนื่องจากจำกัดด้วยงบประมาณนอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงานของคณะผู้บริหารสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล อสม. และกรรมการชุมชนโครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆและองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพโครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณมีอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลจำกัดไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทยพม่าลาวเวียดนามมาเลเซียสิงคโปร์อินโดนีเซียฟิลิปปินส์กัมพูชาบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือ **แนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ**

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและ ภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวัฒนธรรมและประเพณี

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มี แผนปฏิบัติการด้านวัฒนธรรมอาเซียนคือการสร้างอัตลักษณ์ท้องถิ่นสู่อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึง ความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือ กับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพอาจเกิดความ ขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนา คริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสต์เดินมา ท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบหลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีใน ๕ ภาคได้แก่สินค้า บริการการลงทุนเงินทุนและแรงงานฝีมือซึ่งการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานจะเกิดขึ้นอย่างเต็ม รูปแบบในปีพ.ศ. ๒๕๕๘ โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรีถือเป็นการขับเคลื่อนกิจกรรมทาง เศรษฐกิจที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียนดังนั้นการเตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายของแรงงานสู่การเป็น ประชาคมอาเซียนจึงเป็นสิ่งที่ประเทศไทยโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญจึงนำไปสู่การ จัดทำโครงการเตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายของแรงงานสู่การเป็นประชาคมอาเซียนโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทบทวนและวิเคราะห์ข้อมูลการเคลื่อนย้ายแรงงานตลอดจนปัจจัยและปัญหา/อุปสรรคต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในประชาคมอาเซียนเพื่อให้ทราบทิศทางการพัฒนาด้านแรงงาน และการเตรียมความพร้อมทางด้านการบริหารจัดการรองรับกรอบความร่วมมือของประชาคมอาเซียนต่อไป ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อน บ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการ สร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความ ต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทาง การเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้ เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการ ผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิด

การทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รองรับการพัฒนากฎการเกษตรกรรมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน **การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น **การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว** เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ **การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม** ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วต้องให้ความสำคัญกับการศึกษา ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติจากสำนักงานจัดหางาน เข้ามาสอนภาษาอังกฤษให้กับพนักงานส่วนตำบลและประชาชนผู้สนใจ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

จัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์ และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร และอื่นๆ

การสร้างโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชัน และคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ **การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ**ให้มีความเป็นมืออาชีพ และเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง **การสร้างรูปแบบการพัฒนาอปท. ให้เหมาะสม** สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานเคหะ และชุมชน	กองช่าง	อบต. หนองแก้ว
๒	ด้านประเพณี วัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	กองการศึกษา	
			แผนงาน การศึกษา		
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสังคม สงเคราะห์	กองสวัสดิการสง คม	
๓	ด้านเศรษฐกิจและ การเกษตร	ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชน	กองสวัสดิการ สังคม	
		ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงาน การเกษตร	สำนักปลัด	
๔	ด้านสิ่งแวดล้อมและ การท่องเที่ยว	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงาน การเกษตร	สำนักงานปลัด	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงาน สาธารณสุข		
๕	ด้านการศึกษา	ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงาน การศึกษา	กองการศึกษา	
๖	ด้านสาธารณสุข				
๗	ด้านสังคมการเมือง การบริหารและอื่นๆ	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานรักษา ความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	
		ด้านบริการชุมชน และสังคม	แผนงาน สาธารณสุข	สำนักงานปลัด	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๕ สำนัก/กอง	

แผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

